

Neropatin

PÄIVÄKIRJA

KYLMÄÄ KYTYTÄ

WSOY

Jeff Kinney

JEFF KINNEYN TUOTANTOA

Neropatin päiväkirja

Neropatin päiväkirja: Isoveli isottelee

Neropatin päiväkirja: Viimeinen oljenkorsi

Neropatin päiväkirja: Kovan onnen kesä

Neropatin päiväkirja: Tee-se-itse-kirja

Neropatin päiväkirja: Karu totuus

Neropatin päiväkirja: Lunta tupaan

Neropatin päiväkirja: Kolmas pyörä

Neropatin päiväkirja: Kohtalo kolhii

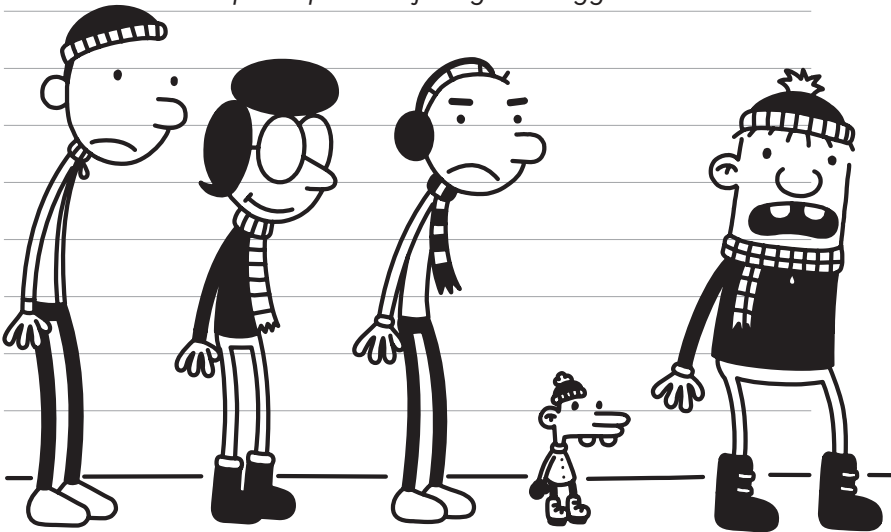
Neropatin päiväkirja: Reissussa rähjäntyy

Neropatin päiväkirja: Paluu kivikaudelle

Neropatin päiväkirja: Syteen tai saveen

Neropatin päiväkirja: Riemuloma

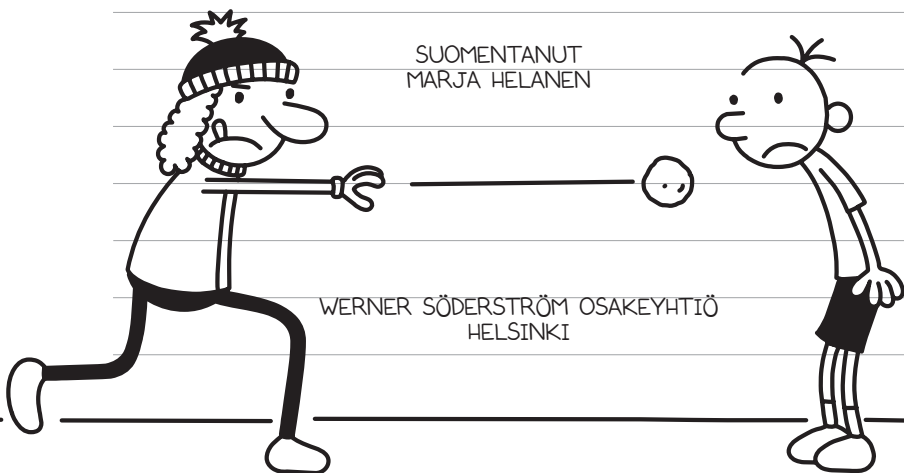
Neropatin päiväkirja: Kylmää kyytiä

Neropatin PÄIVÄKIRJA

KYLMÄÄ KYTYTÄ

Jeff Kinney

SUOMENTANUT
MARJA HELANEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Englanninkielinen alkuteos

Diary of a Wimpy Kid: The Meltdown

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2018 Wimpy Kid, Inc.

DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ are trademarks of Wimpy Kid, Inc., and the design of this work's jacket is trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

First published in the English language 2018 by Amulet Books,
an imprint of Harry N. Abrams, Inc., New York.

All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.

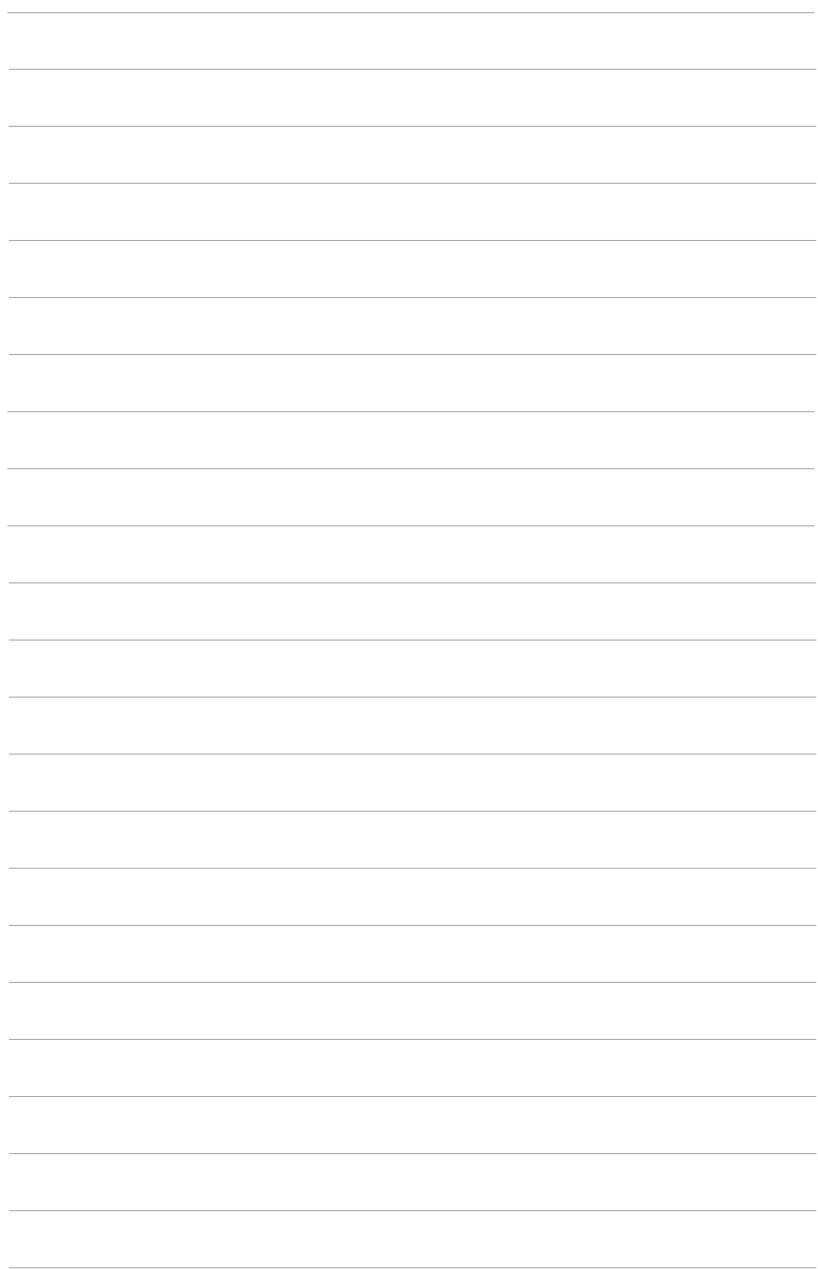
Graafinen suunnittelu Jeff Kinney
Päälllys Chad W. Beckerman ja Jeff Kinney

Suomenkielinen laitos © WSOY 2018

ISBN 978-951-0-43037-8

Painettu EU:ssa

DEBILLE

TAMMIKUU

Maanantai

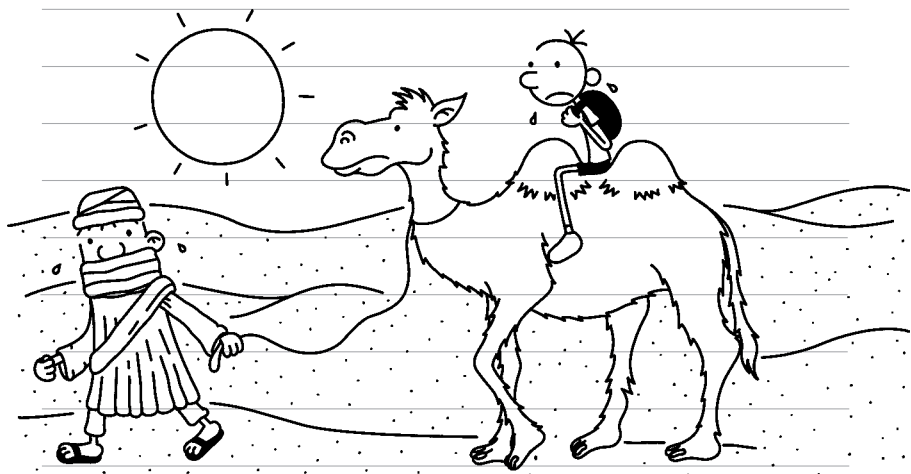
Meidän nurkilla ihmiset nauttii tänään ulkona lämpimästä säästä ja auringonpaisteesta. No jaa, kaikki muut paitsi MÄ. Mun on aika vaikea nauttia lämpöaallostta keskellä TALVEA.

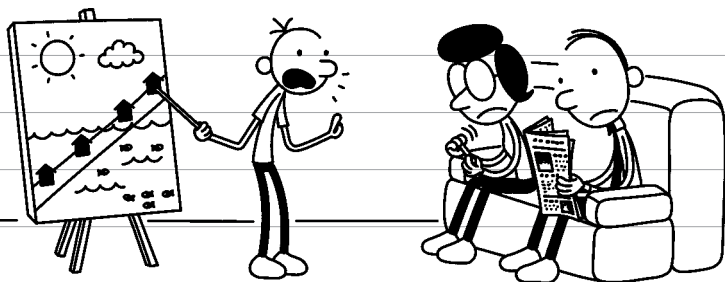
Tällaista keliä kutsutaan "oudoksi sääilmäksi", mutta se ei vaan tunnu oikeelta. Ehkä mä oon vanhanaikainen, mutta mun mielestä talvella pitäisi olla kylmä ja KESÄLLÄ kuuma.

Koko PLANEETTA kuuluu olevan lämpenemään päin, ja se on ihmisten syytä. Älkää silti MUA mollatko, vastahan mä TULIN tänne.

Jos maapallo TOSIAAN kuumenee, toivottavasti se ei käy LIIAN vikkellästi. Koska TÄTÄ menoa mä vielä ratsastan kamelilla lukioon.

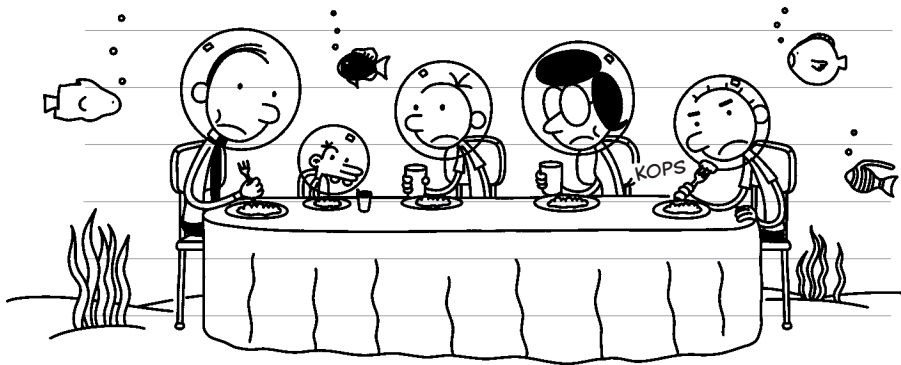

Jääpeitteet kuulemma sulaa ja merivesi nousee. Mä oon yrittänyt suostutella äidin ja isän hommaamaan talon korkeammalta meidän mäeltä, mutta niitä ei tunnu ihmeemmin kiinnostavan.

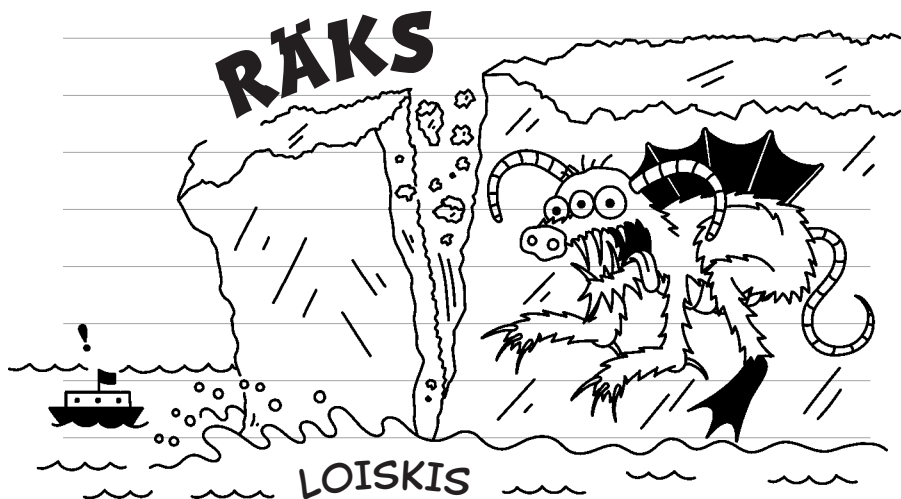

Mulla on vähän levoton olo, koska se asia ei huoleta meidän perheessä ketään muuta kuin MUA. Jos me ei PIAN tehdä tilanteelle jotain, saadaan vielä KATUA.

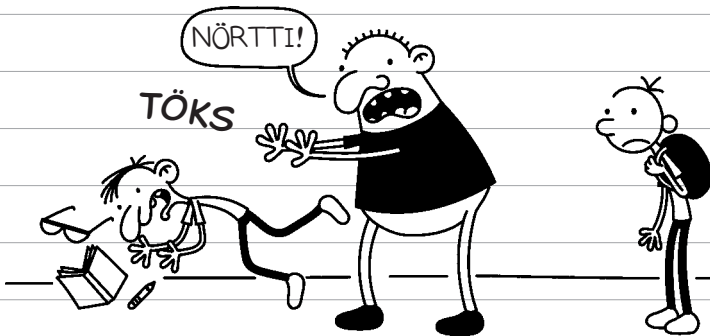
Eikä mua vaivaa pelkkä meriveden nousu. Jäätiköt on olleet olemassa miljoonia vuosia. Niiden sisään on voinut hautautua juttuja, joiden kuuluisi PYSYÄKIN siellä.

Mä näin kerran leffan luolamiehestä, joka jää-
tyi kalikaksi. Kun se tuhansia vuosia myöhemmin
suli, se oli yhä ELOSSA. Voisikohan sellaista
tapahtua tosielämässä? JOS täällä kumminkin
hortoilee sulaneita luolamiehiä, meidän koulun
yötalkkari voi olla yksi niistä.

JOS me joskus keksitään ratkaisu tälle ilmasto-
sotkulle, ratkaisija on varmaan joku MUN suku-
polvesta. Sen takia mä olenkin aina kiltti VALO-
PÄILLE, koska just NE pelastaa meidät.

Mikä se ratkaisu sitten onkin, selvähän se, että vastaus löytyy TEKNOLOGIASTA.

Aikuiset aina hokee, että liika teknologia on lapsille PAHASTA, mutta mun mielestä on sitä PAREMPI mitä ENEMPI on teknologiaa.

Heti kun mulla on varaa vaikka johonkin älyvessanpönttöön, joka oppii käyttäjänsä tavat, mä hommaan kaikkein kalleimman mallin.

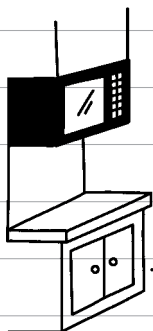

Jotkut pelkää, että joskus me ei enää hallita teknologiaa, ja silloin robotit ottaa VALLAN.

Jos niin käy, mä pysyn saletisti NIIDEN puolella.

Mä oon muuten VALMISTAUTUNUT robottien
valtaannousuun. Mä kehun kaiken aikaa meidän
kodinkoneita.

SINÄPÄ NÄYTÄT
TÄNÄÄN HYVÄLTÄ.

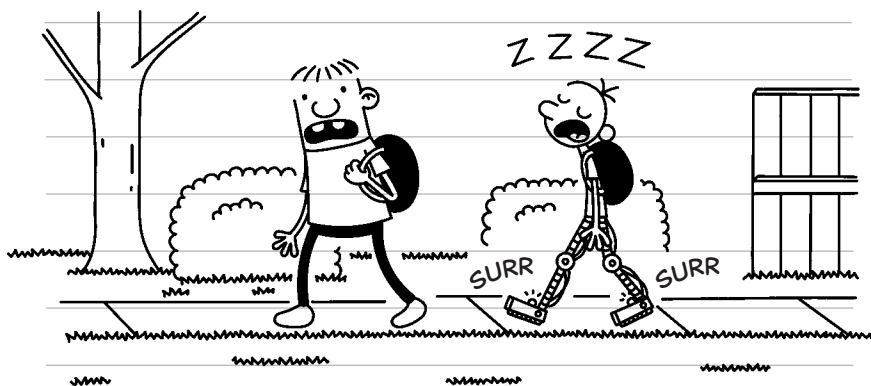
ONKO SINUT
JUURI
PUTSATTU?

Kun tulevaisuudessa sitten käydään robottien ja
ihmisten välistä suursotaa, mulla ei oo mitään hätää,
koska mä tulin funtsineeksi asian jo etukäteen.

Mun broidi Rodrick väittää, että tulevaisuudessa ihmisten ruumiissa on robotin osia. Me kaikki ollaan silloin KYBORGEJA.

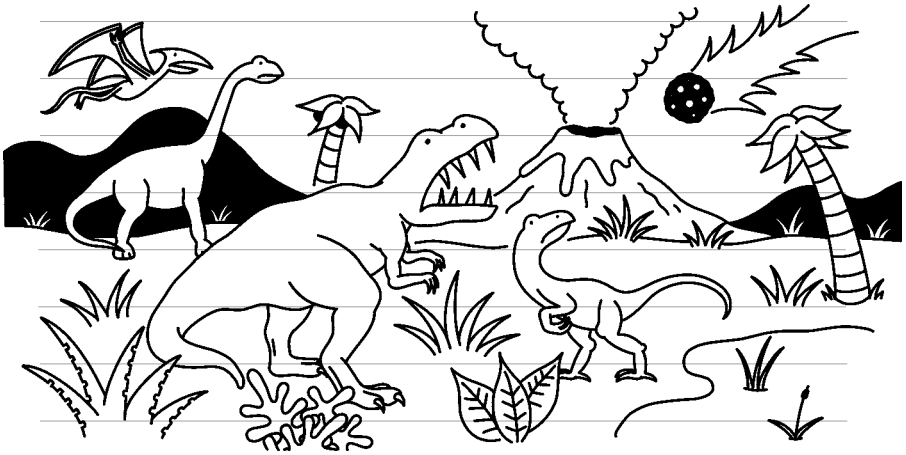
Toivottavasti mun ei tarvi venata sitä liian kauan. Jos mä voisin ostaa robotinjalat, saisin nukkua joka aamu ylimääräisen puolituntisen.

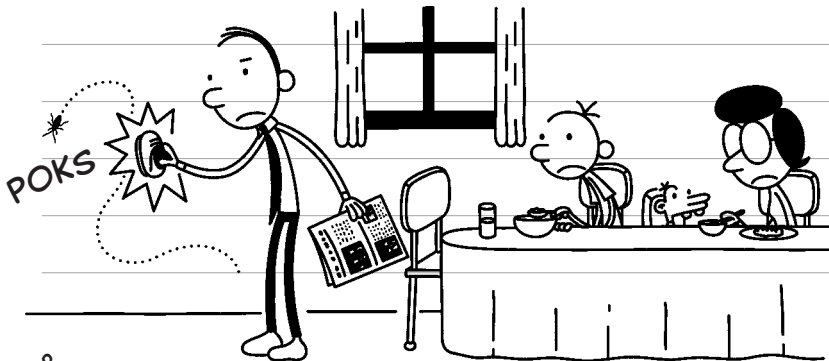
Ei kai me todella tiedetä, miten joskus tulevaisuudessa käy. Sitä miettiessä voi tulla HULLUKSI.

Vaikka me ratkaistaisiin kaikki nykyiset ongelmat, UUSIA pukkaakaan koko ajan, ja NEKIN täytyy hoitaa.

Mä oon lukenut, miten kalpaten DINOSAURUKSILLE kävi. Ne jylläsi täällä parisataa miljoonaa vuotta, ja sitten joku asteroidi teki niistä selvää.

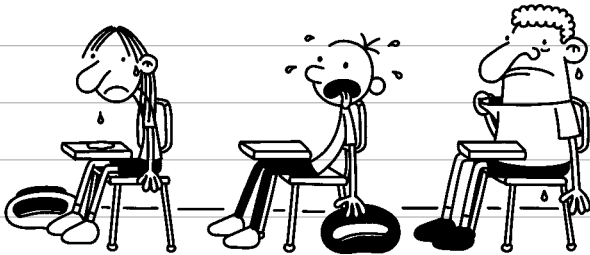

Tuntuu ihan hullulta, että jo silloin oli torakoita, ja NIIDEN onnistui selviytyä hengissä. Niitä on täällä varmaan vielä kauan meidän jälkeen. Musta torakat on karseita, mutta pakko niiden JOTAIN on osata.

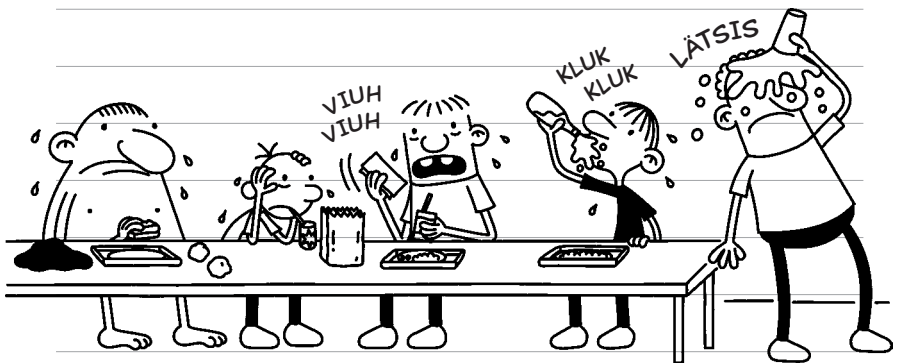

SELVIYTYMISESTÄ puheen ollen, mä yritän parhaillaan selviytyä yläkoulusta. Viime päivät ei oo olleet hääppöisiä.

Ulkona on lämmintä, mutta koulun termostaatin mielestä täällä on vielä TALVI. Lämmitys hönkii täysillä koko päivän, eikä luokassa jaksu keskittyä.

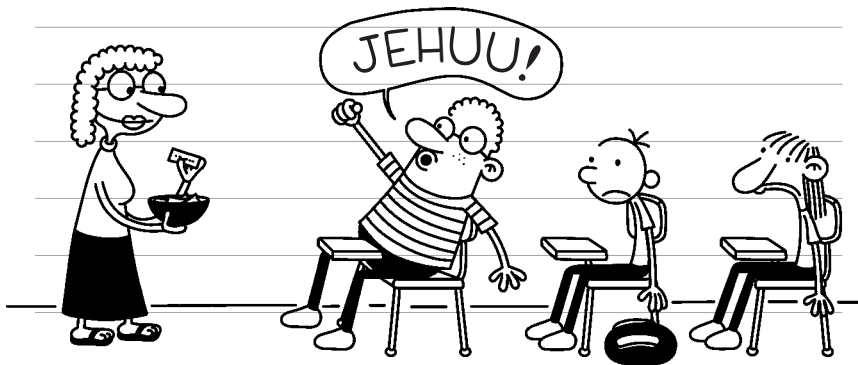
RUOKALASSA on vielä kurjempaa. Sinne ei saa raikasta ilmaa, koska ikkunoita ei voi avata.

Kuumuus on korventanut mun aivot. Mä en mil-
lään muista, milloin kotitehtävät pitää palaut-
taa. Tänään unohdin tosi ISON homman. Mun
olisi pitänyt väsätä Kansainvälisyyspäivään tietö-
paketti jostain ulkomaasta.

Kaikkien piti valita jo marraskuussa joku maa
esiteltäväkseen. Mä valkkasin Italian, koska
pizza on mun SUURTA herkkua.

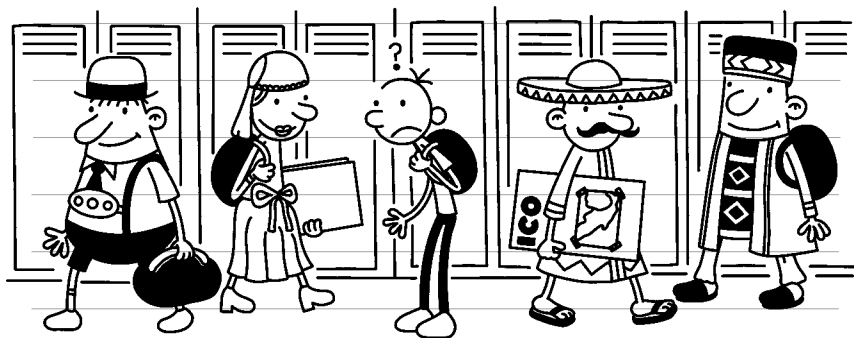
Italia osoittautui hurjan suosituksi. Maantie-
don open piti arpoa, kuka sen saisi. Onni suosi
Dennis Tractonia. Tosi epistä, koska Dennis on
laktoosi-intolerantti eikä ees voi syödä juustoa.

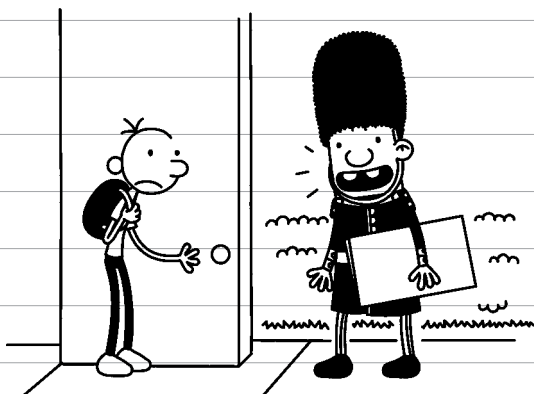
Ope määräsi mulle Maltan, vaikken mä ees tien-
nyt, että se on joku maa.

Se tapahtui kaksi kuukautta sitten. Mä muistin koko maaprojektin vasta TÄNÄÄN. Ja ihan vaan siksi, että koulussa kaikilla oli hullut vaatteet.

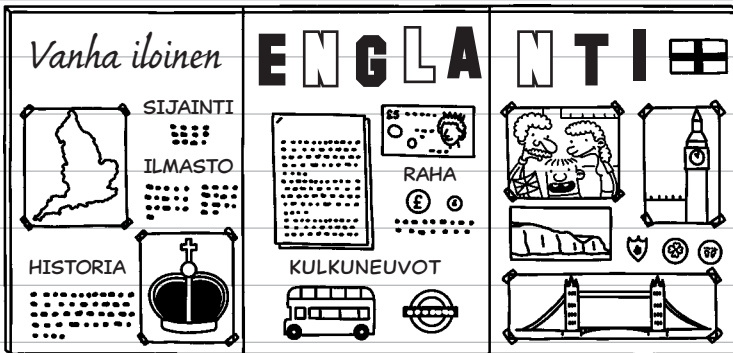

Kun Rowley tuli aamulla hakemaan mua kouluun hassu puku päällään, mun olisi kai pitänyt tajuta, että nyt on Kansainvälisyyspäivä. Rowley on AINA vähän outo, joten enhän mä hokannut mitään.

Mä vilkaisin omassa luokassa, millaista raatamista Rowleyn hommeli oikein oli vaatinut. Silloin mua alkoi hirvittää.

Rowleyta oli näköjään mennyt työhön SAI-RAASTI aikaa. Sen vanhemmat oli melko varmasti auttaneet. Ja totta kai Rowley oli KÄY- NYT siinä maassa, jota se kuvaili. Se helpotti hommaa KAMALASTI.

Mä pyysin Rowleyta olemaan reilu. Mitä jos vaihdettaisiin maita? Eihän se itsekäs höhlä suostunut. Mä olin siis omillani. Mulla oli vain pari tuntia aikaa laatia koko esittely ALUSTA alkaen. Eikä mulla ollut mitään hajua, mistä mä löytäisin niin myöhään ison kolmeosaisen pahvialustan.

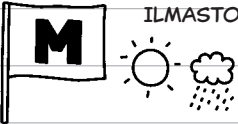

Silloin mä muistin! Mullahan oli sellainen KAA-PISSA. Mä olin aloittanut työn heti kun se määrättiin, jotta kerrankin pääsisin vauhtiin. Mä vedin pahvin esiin ja näin, MITEN pitkälle mä olin päässyt. Voi surku!

	MYSTINEN MAL	
--	-------------------------	--

Maaesittelystä kertyy puolet mun maantiedon numerosta. Mä olin epätoivon partaalla. Yritin saada LUOKKAKAVEREILTA apua, mutta oli pakko todeta, että mun pitää hommata fiksumpia ystäviä.

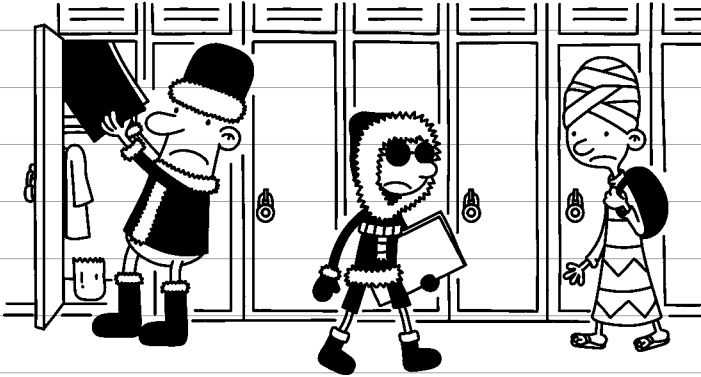
Mä jäin välkällä sisään väsäämään luomustani. Ei ollut aikaa mennä kirjastoon tutkimaan aihetta, joten ei auttanut muu kuin ARVAILLA. Siitä mä olin aika varma, että Malta on lähellä Venäjää. Kaikki MUU oli hämärän peitossa.

<p>SIJAINTI</p> 	<p>MYSTINEN MALTA</p> <p>ILMASTO</p> 	<p>MALTA FAKTAT</p> <p>☒ SANASSA MALTA ON YHTÄ MONTA KIRJAINTA KUIN SANASSA LIMSA.</p>
<p>JOSSAIN LÄHELLÄ VENÄJÄÄ</p> <p>KULKUNEUVOT</p> 	<p>RAHA</p> 	<p>☒ YKSIKÄÄN USA:N PRESSA EI OLE SYNTYNYT MALTALLA.</p>

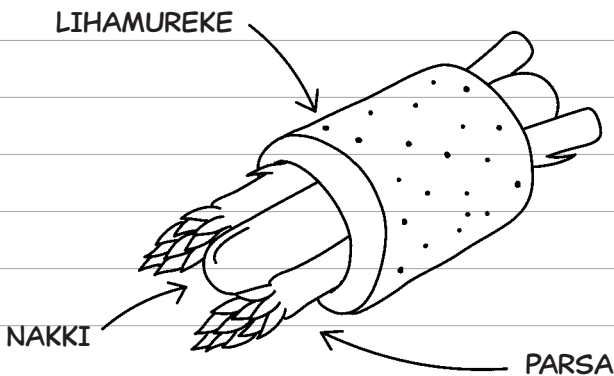
Kun mä olin saanut pahvin täyteen, siirryin MUIHIN juttuihin.

Meidän piti pukea Kansainvälisyyspäivänä kyseisen maan "perinnepuku". Ruokatunnin alussa mä kävin haalimassa vähän rytkyjä löytötavaroista reksin kanslian edestä.

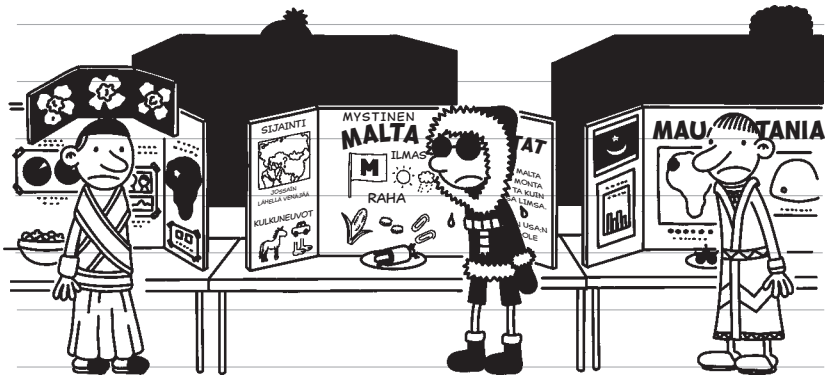
Onneksi laarista löytyi kelpo kamaa. Mä sain kasaan aika uskottavan asun.

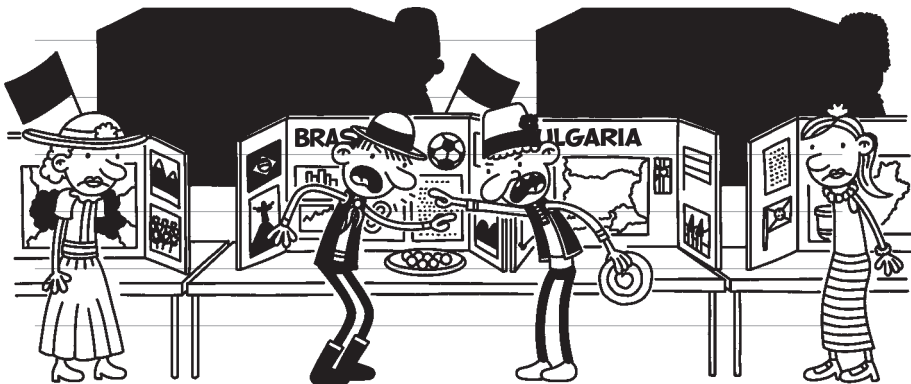
Kaikkien piti esitellä myös maansa perinteistä RUOKAA. Mä ostin ruokavälkällä paljon eri aineksia ja kyhäsin aterian, joka näytti ulkomaalaiselta.

Kansainvälisyyspäivää vietettiin viimeisellä tunnilla. Mä levitin plakaattini liikkasaliin suht tyytyväisenä. Olisipa mulla vaan ollut maa, jossa pukeudutaan kevyesti, sillä lämmitys hönki yhä täysillä.

MUILLAKIN oli kuuma, ja kiukku alkoi kohota. Jossain vaiheessa Brasilia ja Bulgaria alkoi tapella pöytätilasta, ja open piti rientää hätiin.

Lumimyrsky on sulkenut Greg Heffleyn koulun, ja Gregin koti-
katu muuttuu talviseksi taistelutantereeksi. Kilpailevat poppoot
kiistelevät lumikenttien herruudesta, pykäävät toinen toistaan
komeampia lumilintoja ja käyvät kiihkeää lumisotaa keskenään.
Kahakan keskiössä ovat tietysti Greg ja hänen paras kaverinsa
Rowley Jefferson.

Kuka selviytyy voittajaksi, kun Greg ja Rowley hankkivat liitto-
laisia, törmäävät pettureihin ja kampailevat parhaansa mukaan
naapuruston muita jengejä vastaan? Juhlitaanko heitä sankareina,
kun kinoksista vihdoin päästään eroon? Vai käykö kaksikolle
tässä taistossa kalpaten?

**LUE
KOKO
SARJA!**

N84.2

ISBN 978-951-0-43037-8

www.wsoy.fi

